

Barndop.

De gamla berätta gärna om hur det var i deras barndoms- och ungdomstid, och vilka seder och bruk folk hade då.

En gammal gumma talade om, att hon föddes tidigt en söndagsmorgon mitt i vintern. Hennes mor tyckte det var bäst att få henne "kristnad" medsamma, och därför skickades bud till ett grannfolk, att de skulle ta henne med till kyrkan samma dag, så prästen fick döpa henne. Grannarna hade inte något emot detta, då de i alla fall skulle till högmässan, och så togs den lilla stackaren ut, fast det var många grader kallt. Folk menade, att trollen inte kunde få någon makt med barnen sedan de voro döpta. Och förut var det ett fasligt bestyr med spjäll och dörrar.

Trollen.

Rå.

Förr i världen fanns det gott om gästar, rån och mylingar, och vad dessa allt kunde heta. En gammal skeppare, som är död nu, brukade tala om, att han sett rå. I sin ungdom hade han en skuta, som var mycket dålig. Men han behövde aldrig vara rädd för storm och oväder, ty ett par dygn förut, var det ett förskräckligt oväsen i ankarkättingen. Var det på kvällen eller natten, kunde de se en vit skepnad, som rörde sig i närheten av ankaret. Då var det meningen, att de skulle segla i hamn med skutan, och det gjorde de också.

"Staffans bulle."

Vid olika hötider hade våra förfäder också särskilda seder och bruk. Vid julen t.ex. började de annandagens morgon att bjuda "Staffans bull" på sängen. Det skulle vara riktigt tidigt vid klockan 4 eller så. För i huset började att bjuda, dagen efter blev det mors tur, sedan barnens och till sist tjänstefolkets tur. "Staffans bulle" var inte bara en ensam bulle, som de gingo och bjödo omkring, utan därtill räknades så mycket julmat av alla slag, som de kunde bära med sig på en bricka.

980

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Ugglan - varsel.

Att ugglan skrek i närheten av gården var inte bra.
det betydde, att någon av familjens medlemmar skulle dö.

Skriv endast på denna sida!

Majning vid begravning.

När någon skall begravas i min hemtrakt, strör man nu som förr ris på vägen där liktåget skall draga förbi, eller också lägger man en krans eller ruta med ett kors i mitten. Man måste också se noga till, så kvistarna ligga i samma riktning, som tåget far. Då brukar man också toppa granar, men toppen skall inte huggas bort riktigt utan hänga fast. De kan ställas antingen vid kyrkporten eller vid porten vid den dödes hem.

En pigas lön.

Att vara piga i gamla tiden var nog inte alltid det bästa. En gumma talde en gång om, hur stor hennes årslön var, när hon var i tjänst hos en bonde. Nämligen: ett par becksömskängor, en trasgarns-klänning, en schalett samt 10 kr. i kontanta pengar. "Men", tillade gumman, "på den tiden var en nöjd och bråkade inte om att få större lön, ty då kunde man ha mist sin plats." De gamla bruka också sluta sina berättelser med: "Var glad att du inte var ung på den tiden. Tänk vad ungdomen har det bra nu mot då."